

৬৬২৯
ঘূর্ণী দেশবন্ধু লাইব্রেরী,
ঘূর্ণী, কৃষ্ণনগর, নদীয়া।

লেখক

শ্রী বরেন্দ্রনাথ চন্দ্র

সদাশিব

২৬ এপ্রিল

১৯৩৩

লেখন ১৩৩৪ সালে গ্রন্থাকারে প্রকাশিত হয়।

এই গ্রন্থের প্রসঙ্গে রবীন্দ্রনাথ লিখিয়াছেন :

‘জন্মনিতে গিয়ে দেখা গেল, এক উপায় বেরিয়েছে
তাতে হাতেব অক্ষর থেকেই ছাপানো চলে। বিশেষ কালি
দিয়ে লিখতে হয় এলুমিনিয়ামের পাতের উপর, তার
থেকে বিশেষ ছাপার যন্ত্রে ছাপিয়ে নিলেই কম্পোজিটরেন
শব্দগাপন্ন হবার দরকার হয় না। তখন শবীর যথেষ্ট অস্থস্থ,
সেই কারণে সময় যথেষ্ট হাতে ছিল, সেই সুযোগে ইংরেজি
বাংলা এই ছুটকে। লেখাগুলি এলুমিনিয়াম পাতের উপর
লিপিবদ্ধ করতে বসলাম।’

এই উপায়ে যে অল্পসংখ্যক পুস্তক মুদ্রিত হয় অচিরকালের
মধ্যেই তাহা নিঃশেষ হইয়া যায়। এই গ্রন্থের একটি
‘প্রধান মূল্য তাতেব অক্ষরে ব্যক্তিগত পরিচয়ের’; পূর্ব
সংস্করণের অনুরূপ মুদ্রণের অপেক্ষায়, স্বতন্ত্রাকারে ইহার
দ্বিতীয় সংস্করণ এখনো প্রকাশ করা সম্ভব হয় নাই।
রবীন্দ্র-রচনাবলীর ১৪শ খণ্ডে ইহার বাংলা কবিতাগুলি মুদ্রিত
হইয়াছে।

ইতিমধ্যে লেখন গ্রন্থ সংগ্রহ করিতে অনেকে আগ্রহ
প্রকাশ করায়, প্রথম সংস্করণের অবশিষ্ট পৃষ্ঠাগুলি লইয়া
এই অসম্পূর্ণ গ্রন্থ প্রকাশিত হইল। ইহাতে মূল গ্রন্থের
কোনো কোনো পৃষ্ঠা নাই। ‘ব্যক্তিগত পরিচয়ের আভাস’
রূপে এই অসম্পূর্ণ সংস্করণও আদরণীয় হইবে এইরূপ
আশা করা যাইতে পারে।

মূলা ছয় টাকা

প্রকাশক শ্রীপুলিনবিহারী সেন,
বিশ্বভারতী । ৬৩ দ্বারকানাথ ঠাকুর লেন । কলিকাতা ৭

মেঘন

যুগী দেশবন্ধু সাহিত্যকরী
দ্বিতী় ভূষণবর্জিত ১২।

যুগু আমারে যেমনাকি,
দীপ্ত আলোর ঝলকায়,
তুচ্ছ আঁকাব নিম্নীয়ে
উজ্জ্বল আলোর ধীরকায় ॥

My fancies are
specks of "living" light—
twinkling in the dark.

আমার নিম্নে মূঢ়ে পথদীপক:
অনিক কালের মূলে,
চলিতে চলিতে দেখে যাব তার
চলিতে চলিতে ভুলে ॥

The same voice murmurs
in these desultory lines
which is born in wayside fancies
letting hasty glances pass by.

প্রকাশিত মাত্র বহু না মনে,
নিরন্তর গনিয়া গিছে,
সময় গ্রহণ করে অহে আরে ॥

The butterfly does not count years
but moments
and therefore has enough time.

ହୃଦୟ ଗାନ୍ଧାର କୋଣେ ଏକ ସ୍ବପ୍ନ ମାମୁଁ ବାସୀ,
ଦୁଃଖୀ ଏକେଇ ସୁଖର ଦିବର ଧାମ-ମଢ଼ା ଡାହାଣ ଡାହାଣ ।

In the drowsy dark caves of the mind
dreams build their nest
with bits of things
dropped from day's caravan.

ଭାବୀ କାଳର ବୋହାଣେ ଏହି କାଳର ମାଣିଷର
ମାଡ଼ି ଦିଅଁ ନିମ୍ନ କର୍ମର ଡାବ ଧାମନ ଡାବ ।
ଡାବ ଡାବ ମୋର ଥିବି ମାତା ହାଲୁକା କଥାର ମାତ
ହାତର ଭେଜ ଚଢ଼ିବେ ମୁକତ ଚଢ଼ିବେ ମାତେ ମାତ ॥

my words that are slight
may lightly dance upon time's waves
while my works heavy with import sink.

ସମସ୍ତ ମେ ହୁଅନ୍ତି ହୃଦୟର ଦଳ
ହୃଦୟର କଥା ଓଡ଼ିଆ ଗପର ଗପ ।
ନାହିଁ ଭାବ ଧାବୀ କାଳର ଫଳ,
କେବଳ ଧାବ ଧାବ ଧାବ ଧାବ ॥

Spring scatters the petals of flowers
that are not for the fruits of the future
but for the moment's whim.

ଅମିତ୍ ଦିବ୍ୟ ଯେହୁ ଡେଇଁ
 ଯେହୁେନ୍ ଯାହା-କାହାନ୍ ଡେଇଁ,
 କିନ୍ତୁ ମତେ କିନ୍ତୁ ମାତେ
 କାହାନ୍ ହେଉ ମୁକତ ରେଇଁ ॥

There smiles the Divine Child
 among his playthings of unmeaning clouds
 and ephemeral lights and shadows.

ଯେ ମେ ଯେହୁେନ୍,
 କିନ୍ତୁ ମେ ଯେହୁେନ୍,
 କାହାନ୍ ମତେ ମୁକତ ମୁକତ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
 ଏ କିନ୍ତୁ ଯେହୁେନ୍ ॥

clouds are hills in vapour,
 hills are clouds in stone, —
 a phantasy in time's dream.

ଯେ ଯେହୁେନ୍ ଯେହୁେନ୍ ଦିବ୍ୟ ଡେଇଁ
 ଯେହୁେନ୍ ହେଉ ଯେହୁେନ୍,
 କାହାନ୍ ଯେହୁେନ୍ ଡେଇଁ କାହାନ୍ ଯେହୁେନ୍
 ଏହୁେନ୍ ଯେହୁେନ୍ ॥

While God waits for his temple
 to be built of love
 men bring stones.

ଜିଆରେ ବହିନ
ହାତୁଆ,

"ତୋମାରେ ତୋ ବାଟି
ହାତୁଆ ।"

ଧେମି କିନିତେ ଜାହିନ ହିନିତେ
ନିବେ ଗେଲ ଦାବୀ-
ହାତୁଆ ॥

Wind tries to take flame by storm
only to blow her out.

ଦୁଇ ଦ୍ଵୀପ୍ତ ଓଡ଼ି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ
ଅମୁଦ୍ଧ ବାଟି ଦାବ
ଅଗଳ ଗୁରୁତ୍ଵ ଅନ୍ଧକାର ଗାଆ ॥

The two separated shores mingle their voices
in a song of unfathomed tears,

ଓଡ଼ି ଦିନ କାଳେନ ସାରି
ଅଗଳ ଗୁରୁତ୍ଵ

ଆକାଶ ଗାଆ ଓଡ଼ି ଦିନ
ଅନ୍ଧକାର ଗୁରୁତ୍ଵ ॥

God among stars waits for man to light
his lamps.

ફીણેરં મધ્ય કિંપિય, પૂન,
 મનાર મૂકિર ।
 એમ ને તર વિષમ પૂન
 કિંપિય કિંકર ॥

Flower, have pity for the worm,
 it is not a bee,
 its love is a blunder and burden,
 મહિરં પ્રદીપ મહિરં મહિરં મહિરં નામ, લેસ,
 મહિરં મિત્રાં મહિરં મહિરં મહિરં ॥

The lamp waits through the long day of neglect
 for the flame's kiss in the night.

દિવસે લેણે મહિરં મહિરં મહિરં,
 મહિરં ને તર મહિરં મહિરં મહિરં ॥

Day's pain muffled by its own glare
 burns among stars in the night.

મહિરં મહિરં મહિરં તર મહિરં મહિરં મહિરં ।
 મહિરં મહિરં મહિરં ॥

My untuned strings beg for music
 in their anguished cry of shame.

ସୂଚୀ (୧୫୫ ପୃଷ୍ଠା ଦେଖନ୍ତୁ) ।
ସୂଚୀ, ବୁକ୍ସଲଗର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ନିହତ ସ୍ଥାୟୀ ନିବିଡ଼ତ୍ୱାନ୍ ନିବ ନିବିଡ଼ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ
କଥାହିନ ଯଥା ଯଥା ଯଥା ଯଥା ॥

In the shady depth of life are the lonely nests
of unutterable pains.

ଆଲୋକ ସହ ଆଲୋକେଷ୍ୟ ଆଲୋକେଷ୍ୟ ଆଲୋକେଷ୍ୟ,
ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ॥

Light accepts Darkness for his spouse
for the sake of creation.

ଆଲୋକେଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି,
ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ॥

The picture — a memory of light
treasured by the shadow.

ସୁଖ ସୁଖ ସହ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ
ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ।
ସୁଖେଷ୍ୟ-ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ
ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ସୁଖେଷ୍ୟ ॥

In the bounteous time of roses
love is wine.

It is food in the famished hour
when the petals are shed.

ଯେ ସମୁଦ୍ରରେ ବିସାଦର ଲାଗୁ ଦିଅ
 ତୁମାରୁ ଚାହିଁବି କିଛି ସାବଧାନି ।
 ବିଚିତ୍ର ଓଡ଼ିଆର ଡାକରା ଡାକେ ମନି
 ହୁଏତ ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା ଡାକେ ମନି ॥

The sea of danger, doubt and denial
 around men's little island of certainty
 challenges him across into the unknown.

ମରାମର ନରମ ନିଆର ଚାନ୍ଦ
 ନରମର ସାମୁଦ୍ର ନୂତନ ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ ॥

The same sun is newly born in new lands
 in a ring of endless dawns.

ଚୌନାହିଁ ଯେ ହୃଦୟ ଧୂଳିର ସମୁଦ୍ର,
 ସମୁଦ୍ରର ସମୁଦ୍ରର ସମୁଦ୍ର ଡାକେ ॥

The glow worm while exploring the dust
 never knows that the stars are in the sky.

ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା
 ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା ।
 ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା ସମୁଦ୍ରର ଡାକରା ॥

God honours me when I work,
 he loves me when I sing.

ଏକଟି ଫୁଲ ଦାନି
 ଏକେଇନୁ ଦେବଲି,
 ହାଏ ତୁମି ତାତ ଅମଳୁ ଚନ୍ଦ୍ରାମି,
 ଲାଗୁ, ତାହି ଲାଗୁ ତୁମି ॥

I came to offer thee a flower,
 but Thou must have all my garden.
 It is thine.

ଚନ୍ଦ୍ର, ତୁମି ଏକାକି ହେବା
 ଚାହୁଁ ହୁଏ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ।
 ଏକେ ଯଦି ତାତ ଶୀତ ଲାଗୁ
 ଏକଟି ଫୁଲ ଲାଗୁ ହୁଏ ॥

Spring in pity for the desolate branch
 left one fluttering kiss in a solitary leaf.

ଚାହିଁବା ଫୁଲ ତାତ ଶୀତ ଲାଗୁ
 ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ଲାଗୁ ହୁଏ ।
 " ଚାହିଁବା ତାତ ଶୀତ ଲାଗୁ
 ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ଲାଗୁ ହୁଏ ॥

While the Rose said to the Sun
 "I shall ever remember thee"
 her petals fell to the dust.

ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି, ଏହାକି ସତ୍ୟ ହେବ ।
 ମୁଁ କାହିଁକି ନିଜେ ଯାହା କହୁଛି ସେଇକି କହୁଛି ॥

The world ever knows

That the few are more than the many.

ସତ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ସତ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ
 କିମ୍ବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ନାହିଁ ॥

Truth smiles in beauty when she beholds her face
 in a perfect mirror.

ସତ୍ୟ କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି
 ନା-କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି ॥

I see an unseen kiss from the sky
 in its response in my rose.

କିମ୍ବା କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି କାହିଁକି
 କାହିଁକି କାହିଁକି, କାହିଁକି କାହିଁକି ॥

In the swelling pride of itself
 the bubble doubts the truth of the sea
 and laughs and bursts into emptiness.

ବିବିଧ ପ୍ରଦୀପ ଶୁଖୁଛନ୍ତି ନିରାଶ
ସିଲକ ଶୁଭିକ୍ଷ ବିହୀନ ହୋଇ ଯାଉଛି ॥

Thou hast left thy memory as a flame
to my lonely lamp of separation.

କେତେ ଦିନ ସିଲକ ଶୁଖି
ଯାଉଛି ନିରାଶ ।
ସିଲକ ଶୁଖି ବିହୀନ ହୋଇ ଯାଉଛି
ସ୍ୱପ୍ନ ଦିନ ଦେଖ ॥

My clouds sorrowing in the dark
forget that they themselves
have hidden the sun.

ଜିହ୍ୱାବଳୟ ଶୁଖି ଯାଉଛି "ନାହିଁ" ବୋଲି ନିରାଶ ହୋଇ
ଯାଉଛି ନିରାଶ ଯାହା ଯାହା ଶୁଖି ଯାଉଛି ॥

Man discovers his own wealth
when God comes to ask gifts of him.

ଶୁଖି ଯାଉଛି ଶୁଖି ଯାଉଛି ନିରାଶ ।
ଶୁଖି ଯାଉଛି ଶୁଖି ଯାଉଛି ନିରାଶ ॥

The reed waits for his Master's breath,
Master goes seeking for his reed.

The morning star whispers to Dawn:

"Tell me that you are only for me."

"Yes", she answers, "and also
only for that nameless flower."

ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁଖ ସମାପ୍ତି ହେଉ,

ହେଉ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସମ ସମ ତର

ସବୁର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଉ ॥

The ~~earth~~ sky remains infinitely vacant
for earth to build there its heaven
with dreams.

ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ନାହିଁ ଦୁଃଖ, ନାହିଁ ତର ମାତ,
ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ତର ମାତର ନାହିଁ ବିଚାର ।
ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ମାତର ମାତର ନାହିଁ ମିତ୍ର,
ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ମାତର ମାତର ନାହିଁ ମିତ୍ର ॥

Beauty smiles in the confinement of the bud,
in the heart of a sweet incompleteness.

ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ନାହିଁ ଦୁଃଖ,

ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ନାହିଁ ତର ମାତ

ସୁନ୍ଦରୀ ସୁନ୍ଦରୀ ନାହିଁ ମିତ୍ର ॥

Leaves are masses of silence
round flowers which are their words.

ମିତ୍ର ମତ୍ତ ମନୁଷ୍ୟେ ମିତ୍ରା ମନ୍ଦି ଅନ୍ୟ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତାହା ତାହା ମାନୁଷ୍ୟେ ହେ ॥

Let the evening forgive the mistakes of the day
and thus win peace for herself.

ଅନ୍ୟତମେ ମିତ୍ର ମତ୍ତ ମନୁଷ୍ୟେ
ମନ୍ଦି ଅନ୍ୟ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାନୁଷ୍ୟେ ॥

Love attracts and unites,
Power binds with chains.

ମହାତ୍ମା ହେ
ବହୁବଳୀ ତାହା ।

ମେ ମିତ୍ରା
ମନ୍ଦି ଅନ୍ୟ ॥

The tree bears its thousand years
as one large majestic moment.

ମହାତ୍ମା ହେ
ବହୁବଳୀ ତାହା ॥

My offerings are not for the temple
at the end of the road,
but for the wayside shrines
that surprise me at every bend.

ପ୍ରଥମ ଯେଦିନ ପ୍ରଥମ କାଗିରୀ
ଫୁଲୁଷମନ

ଯେଦିନ ଯେତେ ଅନ୍ଧାର ମାରିବ
ସିନ୍ଧୁକୁଳ ॥

The first flower that blossomed on this earth
was an invitation to me to sing.

ହିତୈଷୀବ ସ୍ୱାର୍ଥହୀନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗତ
ପ୍ରଥମୀତ ମରତ୍ୟୁ ଯେତେ ବିଷୟ ॥

The world suffers most from the disinterested
tyranny of its well-wisher.

ଶୁଦ୍ଧ ଯତନ ସାଧକତା ସମ୍ପର୍କିତ ଯେ
କିଛି ଯେତେ ଯେତେ ଯେତେ ଅନ୍ଧାର ହୁଏତ ସେ ।

The world is the ever-changing foam
that floats on the surface of a sea of silence.

ନବ-ଜନ୍ମର ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ
ତଥାପି ମୁକ୍ତି ମାତ୍ର ଯେତେ ଯେତେ ॥

We gain freedom when we have paid
the full price for our right to live.

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଶବନ୍ଧୁ ମାଟିଦେବୀ ।
ରବୀ, ବ୍ରହ୍ମନଗର, ନନ୍ଦିଘାଟ ।

ଜାଣିବି ତୁମ ମନର ଲୋଭିବି ମୋହନୀଙ୍କୁ ତାହା,
କାନ୍ଦିବି ତବ ହୃଦୟର ସ୍ବର ମୋ ନିକଟରେ ॥

The clumsiness of power spoils the key
and uses the pickaxe.

ତୁମ ମନର ଶବ୍ଦ ମୋର
ହୃଦୟର ସ୍ବର
ଜିଲ୍ଲା ମୋର ମନର ସ୍ବର
ହୃଦୟର ସ୍ବର ॥

Birth is from the mystery of night
into the greater mystery of day.

ମନର ଶବ୍ଦ ମୋର ମନର ସ୍ବର
ହୃଦୟର ସ୍ବର ମୋ ନିକଟରେ
ହୃଦୟର ସ୍ବର ॥

Migratory songs from my heart are on wings
seeking their nests in love's voice in thee.

ମିଗ୍ରେଟରୀ ସଙ୍ଗର ମୋର ମନର
ହୃଦୟର ସ୍ବର ମୋ ନିକଟରେ
ହୃଦୟର ସ୍ବର ମୋ ନିକଟରେ
ହୃଦୟର ସ୍ବର ମୋ ନିକଟରେ ॥

Four moments' careless gifts,
like the meteors of an autumn night
catch fire in the depth of my being.

ଯେବେ କାଗଜର ଯେନାର ନିକଟ ଯେଉଁ ଫଳ ଧରା ଯାଏ
ସହିଯାଏ ସମସ୍ତ ଅକାଳେ ଦିବସ ଅନନ୍ତ ଯେନାର ଶେଷ ॥

My paper boats sail away in play
with the burden of my idle hours.

ଅକାଳେ ଧରଣ ଯନ୍ତ୍ର ଆମେ ନିକଟେ ଆସିବା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଧରଣ ଦୂରରେ ରହେ ।

ଆସନ୍ତା ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ବାସନ୍ତ, କିନ୍ତୁ ନା ବିଚାର କରେ,
କେବେ ନାହିଁ, କେବେ ନାହିଁ ॥

Spring hesitates at winter's door,
but the flower ~~and~~ rashly runs out to him
and meets her doom.

ହେ ଶ୍ରୀମତୀ, ଧରଣ ଯନ୍ତ୍ର କେବେ ହୁଏ ନା ଅଭିମାନ କରେ,
କେବେ ନାହିଁ କେବେ ନାହିଁ ।

ହେ ଶ୍ରୀମତୀ, ହୁଏ କେବେ ଆସନ୍ତା ଧରଣ ନିକଟେ ବାସନ୍ତ
କେବେ ନାହିଁ କେବେ ନାହିଁ ॥

Love punishes when it forgives
and the injured beauty by its awful silence.

କେବେ ହୁଏ ବିଷୟ ଧରଣେ ନୂତନ ହେଉ କେବେ ।

କେବେ ଅନାମୁଖି ଆମେ ଅଭିମାନ କେବେ ହୁଏ ॥

God's world is ever renewed by death
a Titan's ever crushed by its own existence.

ହୁଏ ଖଲୁ ଆତ୍ମନିକ, ମୁଖି ମେହି ଅତି ମୁକ୍ତନ,
ଆଦିମ ବୀଜେ ଗର୍ଭ ମେ ଆଲେ ଶବ୍ଦିମ୍ବର ॥

The tree is of today, the flower is old.
She brings with her the message
of the immemorial seed.

ହୁଏ ଖଲୁ ମେ ବୁଡ଼େ ବୁଡ଼େ ଗର୍ଭେ ଶୁଦ୍ଧ ଆଶଙ୍କା ଗର୍ଭେ
ମୁକ୍ତନେ ମୁକ୍ତନେ ଶିବ ବୀଜେ ଶରୀର ଗର୍ଭେ ଶବ୍ଦିମ୍ବର ॥

My love of today finds herself homeless
in the deserted nest of the yesterday's love.

ଅଳ୍ପ ଛାନ୍ଦେ ଦିଏ ଗର୍ଭେ ଶୁଦ୍ଧ ଆଶ
ମୁକ୍ତନେ ମୁକ୍ତନେ ଶିବ ବୀଜେ ଶରୀର ॥

Each rose that comes brings me greetings
from the Rose of an eternal spring.

ହୁଏ ଖଲୁ ଆତ୍ମନ ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦିମ୍ବର ଶରୀର ଶରୀର
ଶବ୍ଦିମ୍ବର ଶବ୍ଦିମ୍ବର ଶରୀର ॥

The fire of pain traces for my soul
a luminous path across her sorrow.

କେବେ ଯାଏ ଧାତ ଏକା ଧୂସି
 ଆକାଶର ନିମିତ୍ତାଧିକାର ହୋଇଲା ଧାତୁ ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ।
 ବନେ ବନେ ଚାଟାମ ଚାଟାମ
 ଚଳାଉ ଆଧାମ ବାବୁ କିହବିଧା ଡିଡ଼ି ଧାମ ଧାମ ॥

Since thou hast vanished from my reach
I feel that the sky carries an impalpable touch
in its blueness,
and the wind the invisible image of a movement
among the restless grass

ક્રિષ્ણ પ્રણ પ્રણ ઔચિત્ય કાલ મજાલે શિવપ્રભાવિ
ભાવિ મુખ્ય મહિત્વિ પ્રાપ્ત મિત્રાલ લાભલે દર્શન ॥

*Dawn plays her lute before the gate of darkness
till the sun comes out and sees her vanish.*

ଆଜିର ଦିନେ ମୁଁ ଜାଣେ
 ବିନୁକଳା ଯାଏନ ବୁଦ୍ଧର ମହାଧ୍ୟାନ ॥

The dewdrop knows the sun only within its own tiny orb.

ଆମର ଅନୀୟ ବିଚ୍ଛେଦର ମାରକ
ଏକ ଚିହ୍ନିନ ଚନ୍ଦି ହେଉ ଥାଉକ ॥

The desert is imprisoned in the wall
of its unbounded barrenness.

ସବିଚିତ୍ର ଯେଉଁ ଶୁଭ୍ର ସୁନ୍ଦର ନିଆରଣ ତୁଳା;
ସୁନ୍ଦର ଶୁଭ୍ର ତୁଳା ତୁଳା ॥

The earth's sacrificial fire flames up in her trees
scattering sparks in flowers.

ସୁନ୍ଦର ନିଆରଣ ନିଆରଣ

ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ॥

The sky tells its beads all night
on the countless stars
in memory of the sun.

ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ।
ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ॥

My work is rewarded in daily wages,
I wait for my own final value in love.

ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ।
ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ॥

ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ ନିଆରଣ,
ନିଆରଣ ନିଆରଣ ॥

The darkness of night is in harmony with day, -
the morning of mist discordant.

ସିନ୍ଧୁର ମାଲ୍ୟବତୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ଶୁଣି କହେ
“ମାଲ୍ୟବତୀ, ତୁ, ମୋ ଦୟାଳୁ ମାଲ୍ୟବତୀ?”

An unknown flower in a strange land
speaks to the poet:

"Are we not of the same soil, my lover?"

ସୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ମୋ
ମାଲ୍ୟବତୀ କହେ ମୋ ।
ତୁ ମୋ ମୋ ମୋ ମାଲ୍ୟବତୀ
ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ।

The worm thinks it strange and foolish
that man does not eat his books.

ମାଲ୍ୟବତୀ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ?
ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ !

The greed for fruit misses the flower.

ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ
ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ ମୋ

The clouded sky today bears the vision
of a divine shadow of sadness
on the forehead of brooding eternity.

ସୂର୍ଯ୍ୟ ମେଘଦୂତ କବି-ସମ୍ରାଜୀ
ସୂର୍ଯ୍ୟ, କୁମାରନଗର, ନାମ ୧.

ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ସମୟେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟେ,
ଆଶିଷ ଚନ୍ଦ୍ରନୀ ତାର ହିଁ ଛିଡ଼ିତ ଗନ୍ଧା କରନ୍ତା ॥

Flushed with the glow of sunset
earth seems like a ripe fruit
ready to be harvested by night.

ସନ୍ଧ୍ୟାସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା
ଆଶିଷାଶିଷାଶିଷା କରନ୍ତା ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ~~ସୂର୍ଯ୍ୟ~~ ସୂର୍ଯ୍ୟ ॥

The butterfly has the leisure
to love the lotus,
not the bee busily storing honey.

ସନ୍ଧ୍ୟାସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟା
ଆଶିଷାଶିଷା କରନ୍ତା,
ଆଶିଷାଶିଷା କରନ୍ତା କରନ୍ତା କରନ୍ତା ॥

The mist weaves her net round the morning
captivates him and makes him blind.

ଆଶିଷାଶିଷା କରନ୍ତା ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତା
ଆଶିଷାଶିଷା କରନ୍ତା ।
ଆଶିଷାଶିଷା, "ଆଶିଷା, ଆଶିଷା ॥"

ଅଜାଣା ଧୂଳିର ଗନ୍ଧର ମତ
ତାହାର ହାସିତି, ଯୁଧି,
ସରଳ, ସୁର, ବି ଅନିବୃତ୍ତନୀୟ ॥

Your smile, love,
like the smell of a strange flower,
seems simple
and yet inexplicable.

ହୃଦୟ ଧଡ଼ି ଧଡ଼ି ବିଷୟ ସ୍ୱପ୍ନ,
ସମାପ୍ତି ଶୁଣି ଘାଟି ଓଡ଼ି ଧାନ୍ୟ ॥

Death laughs when we exaggerate
the merit of the dead,
for it swells his store
with more than he can claim.

ଆସିବ ତୀର ଆଲୋକ ଯାହାର ଖିଡ଼ି
ଶିଖର ଶବ୍ଦ ଯାହା ଧାନ୍ୟ ଖିଡ଼ି ॥

The sigh of the shore follows in vain
the breeze that hastens the ship
across the sea.

ଅଜ୍ଞାନ ଧୂଳିର ଗନ୍ଧର ମତ
ତାହାର ହାସିତି, ଯୁଧି, ସରଳ, ସୁର, ବି ଅନିବୃତ୍ତନୀୟ ॥

Truth loves its limits,
for there she meets the beautiful.

ସତ୍ୟର ସୀମା ସେ ନିଜର ସୁନ୍ଦରତା ନାହିଁ,
କାରଣ ସେ ସୁନ୍ଦରତା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ ।
ଆମର ଅନ୍ତରାଳ, ହୃଦୟ, ଚିନ୍ତା, ଆଶା, ଆନନ୍ଦ,
ସବୁ ସତ୍ୟର ସୀମାରେ ଥାଏ ।

The Eternal Dancer dances
in the flower in spring,
in the harvest in autumn,
in thy limbs, my child,
in thy thoughts and dreams.

ଦିନ ରାତି ଏବଂ ଋତୁ ଶାଶ୍ୱତ ନୃତ୍ୟ
କରିଥାନ୍ତି ଫୁଲ, ଫସଲ, ଶରୀର —
ଆମର ଚିନ୍ତା, ଆଶା, ଆନନ୍ଦ ।

Day offers to the silence of stars
his golden lute to be tuned
for the endless light.

ଦିନ ତାର ସୁନା ଗୀତ
ଆମର ଚିନ୍ତା, ଆଶା, ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ଗାଏ ।
Faith is the bird that feels the light
and sings when the dawn is still dark.

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ଦିନେ ମାତ୍ର ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲା ନେଇ ତାର
ନୟନେ ମୋ ମନେ ମାରାଣ ।

ମାତ୍ର ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ॥

The day's cup that I have emptied
I bring to thee, Night,
to be cleaned with thy cool darknesses
for a new morning's festival.

ଦିନେ କେବଳ ମୋ ମନେ
ନୟନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ॥

Let my love feel its strength
in the service of day,
its peace in the union of night.

ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ
ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ମୋ ମନେ ॥

Stars of night are the memorials for me
of my day's faded flowers.

ଶୁଣିଲୁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ॥

Open thy door to that which must go,
 for the hoos becomes unseemly when
 obstructed.

ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 "ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ"
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ
 ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ମୁଁ ॥

The shore whispers to the sea:
 "Write to me what thy waves struggles
 to say."
 The sea writes in foam again and again
 and wipers off the lines
 in a bristrons despair.

ମୁହାଁରା ଶାନ୍ତି ଯା ବିଛି ଦିନ
 ଛିଟକାଲେକ ଦିନ
 ନୂତନ, କୁସୁମ ଏକାକି ତାହା
 କବିତା ଆହୁରଣ ॥

*My new love comes bringing to me
 the eternal wealth of the old.*

ସିନ୍ଧୁ ନିମିତ୍ତେ ସିନ୍ଧୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ
 ଛାନ୍ଦେ କବିତା ଆହୁରଣ,
 କାଳୀ କଥା ନାହିଁ, କୁସୁମ ଶାନ୍ତି ହେଉ ॥

*The earth gazes at the moon and wonders
 that he should have all his music
 in his smile.*

କୃଷ୍ଣ ହେଉ ଶାନ୍ତି ଆହୁରଣ ନାହିଁ ନାହିଁ
 ଛାନ୍ଦେ କବିତା ଆହୁରଣ ॥

*The centre is still and silent
 in the heart of an eternal dance
 of circles.*

ସିନ୍ଧୁ ନିମିତ୍ତେ କୁସୁମ ଆହୁରଣ
 ଛାନ୍ଦେ କବିତା ଆହୁରଣ ॥
 କାଳୀ କଥା ନାହିଁ, କୁସୁମ ଶାନ୍ତି ହେଉ ॥

The judge thinks that he is just
when he compares the oil of another's lamp
with the light of his own.

ନିଜି ଲୁଗାକୁ ନିଜି ଚାନ୍ଦେ, ତହିଁ
ତାହା ତାହା ଚାନ୍ଦେ ।
ସମସ୍ତେ ନିଜି ଚାନ୍ଦେ ଚାନ୍ଦେ
ସମସ୍ତେ ତାହା ଚାନ୍ଦେ ॥

Its store of snow is the hill's own burden,
its outpouring of streams
is borne by all the world.

ଶୁଣ- ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବେ
ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବେ
ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବେ
ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବେ ॥

Let your love see me
even through the barrier of nearness.

ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଚାନ୍ଦେ ଚାନ୍ଦେ ଚାନ୍ଦେ ଚାନ୍ଦେ —
"ମୋ ଚାନ୍ଦେ ଚାନ୍ଦେ ।"

I hear the prayer to the sun
from the myriad buds in the forest:
"Open our eyes."

[illegible]

॥ अथ च त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः ॥
 त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः ॥
 त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः ॥
 त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः ॥
 त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः त्रिभिर्भगवत्पुत्रैः ॥

ਸਿਰਿ ਮਾਲਾਕਾਰ ਰਾਇਰ ਅਰੁ
 ਹੋਰ ਮਾ ਰਾਇ
 ਮਾਇਰਿ ਰਾਇਨਾਨੁ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ
 ਅਰੁ ਮਾ ਰਾਇ ।
 ਮਾਲਾਕਾਰ ਰਾਇਰ ਮਾਲਾਕਾਰ ਮਾਲਾਕਾਰ ਅਰੁ
 ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਮਾ ਰਾਇ ਅਰੁ ਮਾਲਾਕਾਰ ਅਰੁ ॥

ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ-ਅਨੁਮਾਨ
 ਮੁਕਤਿ ਅਨੁਮਾਨ ।
 ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਮਾਨ
 ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ
 ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ ॥

ଦୀବର ମାତର ମାବର ମାତର
 ମୁଦିତର ମୁଦିତ ମାବ ।
 ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମୁଦିତର ମୁଦିତ ମାବ ।
 ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମୁଦିତର ମୁଦିତ ମାବ,
 ମାବର ମାବର ମାବର
 ମାବର ମାବର ମାବର ॥

ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମାବର ମାବର ମାବ,
 ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମାବର ମାବର ମାବ ॥

ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ ॥

ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମାବର ମାବର ମାବର ।
 ମାବର ମାବର ମାବର ମାବ
 ମାବର ମାବର ମାବର
 ମାବର ମାବର ମାବର ॥

ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରଦୀପ ଲୋକ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ଚାନ୍ଦି ନୟନଗାନ୍ଧି ॥

ନିମିଷରେ ମାଳା ମାଳା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ-ମାଳିକ
ନିମିଷରେ ମାଳା, - ଗୁରୁ ନିମିଷରେ ମାଳିକ-ମାଳିକ
ମାଳା ଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧିଙ୍କ; ମାଳିକାଳା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଗାଳ
ମାଳି, ଗୁରୁ ନାହିଁ ମାଳ, ବିଷ୍ଣୁ ନାହିଁ ମାଳିକାଳା ମାଳ ॥

ମାଳିକ ମାଳାଙ୍କ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମାଳିକାଳା ମାଳା
ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ ମାଳିକ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମାଳା ॥

ମାଳିକ-ମାଳା ମାଳା ମାଳାଙ୍କ ମାଳିକାଳା -
ମାଳିକାଳା ମାଳା ନାହିଁ ମାଳିକାଳା ॥

ମାଳିକାଳା, ମାଳିକାଳା-ମାଳାଙ୍କ
ମାଳିକାଳା ମାଳିକାଳା ?
ମାଳିକାଳା ମାଳା ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ
ମାଳିକାଳା ମାଳିକାଳା ॥

ମାଳିକାଳା, ଗୁରୁ ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ
ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ ମାଳିକାଳା
ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ ମାଳିକାଳା
ମାଳିକାଳା ମାଳାଙ୍କ ମାଳିକାଳା ॥

કામિયન રહેતા આગિલ, વધુ,
ફોનલર કામગીરી,
કામિયન-સૂચક સિદ્ધિલ પાસ
કોમીડ રહેતો રહ્યો ॥

- ગુણ રહેતો મોટો,
મીઠો-મજાસર આગી,
કોમીડ કામગીરી આગી મોટો મોટો.
કોમીડ મોટો મોટો મોટો
નહોતો મીઠાસર મોટો,
કોમીડ, મોટો મોટો મોટો મોટો મોટો ॥

કામિયન-મીઠો રહ્યો-મોટો
કામગીરી મોટો મોટો
કોમીડ મોટો મોટો મોટો મોટો
કામગીરી મોટો મોટો ॥

કામગીરી મોટો મોટો મોટો
કોમીડ મોટો મોટો મોટો
કામગીરી મોટો મોટો મોટો
કામગીરી મોટો મોટો ॥

કોમીડ મોટો મોટો મોટો મોટો મોટો
કામગીરી મોટો મોટો મોટો મોટો મોટો ॥

જોયેલ આપણે અપણે આજે
 એક વાદિ ભાઈ પૂલ ।
 જોયે, ડોળા જીવે, થાકે ભાઈ મારું,
 પૂલ પૂલ પૂલ વિધા પૂલ ॥

ભેડે ભેડે ભેડે એક મારામાર
 મુઠિત પ્રતિજ્ઞાપત્ર
 નિશિત મારું નિશિત મીન
 ની રાજા ની રાજા ॥

ભોલે ભોલે વિદ્યે એક ભાવે
 ભાવ ભાવ ભાવ ભાવ ॥

એક ભેડે પૂલ એક મન-વિદ્યાર્થી,
 આપણે પૂલ ભાઈ "આપણે જાન" ॥

મેનિ પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ
 મુઠિત ભાવ ભાવ મુઠિત ॥
 માર માર મારે મીન વિદ્યાર્થી
 માર વિદ્યાર્થી પ્રાણ પ્રાણ ॥

નિશિત પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ
 પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ ॥

ଭେଦେହିନୁ ମନି ମନି ଲାଗେ ଅବ ଶରୀ,
 ମନିତ ମନିତେ ଶତ ହସ୍ତ ଧାନ୍ତ ଶାନ୍ତ,
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ବିହୁ ନା ଶାନ୍ତିନୁ ଶାନ୍ତି।
 ଆଶୁ ବୁଝିଲାର, ଧନ୍ତି ନା ଶାନ୍ତିନୁ ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଅବ-ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି;
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତିନୁ ନା ଶାନ୍ତି ॥

ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ନା ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି ନା ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି।
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ନା ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି ॥

ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ନିମାଳାର ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି।
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତିତେ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ॥

ଶାନ୍ତିତେ, ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି।
 ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ॥

ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ॥

தமிழ்நாடு அரசு

பூதில பூதல காயுந் தகனித

পূজিল পূজা যাযুদ ঠাকুরীতে

ਅਸਾਨਾ ਸਾਨ ਘੋਰ ਅਤੀਰ ਅਫ਼ੀਨ,
ਸਾਨੇਰ ਬਾਂਗਾਤ ਘਾਇਬ ਹੋਨ।

ਸਾਡੇ ਸਾਥ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣਿਤ ਪ੍ਰਭੂ।

কন গুরু নাম আদ্যাদি

১০. কিসে আমরা জুটি? দু'নাম ৪'৪

एक साप्ताहिक दिन, - 1 दिन समर

सर्वत्र भाग्यमयम् ।

ਸਾਹਿਬ ਸਰਬ, ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਧਨੁ ਹੀਰ,

१॥ श्री गणेशाय नमः ॥

પ્રજ્ઞ, હૃદય દિવેદ્ય બે ગણ
 યદિ ગણ માત્રા રૂંઠે સદૈ જીવાનં મંત્ર

यदि जल माया ३० ग्रह जीवित माया

உள்ளே இருக்கிற

মেলা ও বিদ্রোহ, স্বাধীনতা ও স্বাধীনতা,

ਫਲਸਫੀਕ ਮਾਰਗ ਅਸਾਡਾ ॥

ਅੰਤਰੀ ਅੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਅੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ,

ਅਭਿਨਵ ਦੀ ਆਪਣੇ, ਨਵੇਂ ਹੁਕਮ।

ਸਿਰਿ ਹਰਿ ਮਧਿ ਕਰਿ ਪਰਿਪੂਰਨ ਆਤਿ,

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

leave out my name from the gift
 if it be a burden
 but keep my song.

Memory, the priestess,
 kills the present
 and offers its heart to the shrine
 of the dead past.

My mind starts up at some flash on the flow
 of its thoughts
 like a brook at a sudden liquid notes
 of its own
 that is never repeated.

In the mountain, stillness surges up
 to explore its own height;
 in the lake movement stands still
 to contemplate its own depth.

The departing night's one kiss
 on the closed eyes of morning
 glows in the star of dawn.

ସୂର୍ଯ୍ୟ ମେଘମୟ ସୁଖପ୍ରଦାୟ
ସୁଗନ୍ଧ, କୁସୁମଗନ୍ଧ, ବନିଆ ।

The lonely light of the sky comes through
the window
and borrows the music of joy and sadness
from my life.

Sorrow that has lost its memory
is like the dumb dark hours
that have no bird songs
but only the crickets' chirp.

Bigotry tries ^{to keep} truth safe in its hand
with a grip that kills it.

God seeks comrades and claims love,
the Devil seeks slaves and claims obedience

The soil in return for her service
Keeps the tree tied to her
the sky leaves it free.

The immortal, like a jewel,
does not boast of a large surface in years
but of a shining point in a moment.

The child ever dwells in the mystery
of an ageless time
unobscured by the dust of history.

There is a light laughter in the steps of creation
that carries it swiftly across time.

When peace is active sweeping its dirt
it is storm.

The breeze whispers to the lotus:

"What is thy secret?"

"It is myself" says the lotus,

"steal it and I disappear."

The freedom of the wind and the bondage
of the stem

join hands in the dance
of swaying branches.

The jasmine's lisping of love to the sun
is her flowers.

Gods, tired of paradise, envy man.

The tyrant claims freedom to Kill freedom
and yet to Keep it for himself.

Unimpassioned benevolence
insults the taste of the tongue,
only pitying the stomach's need.

The night's loneliness is maintained
by the silent multitude of stars,

My heart today smiles at its past night of tears
like a wet tree glistening in the sun
after rain is over.

Life's errors cry for the merciful beauty
that can modulate their isolation
into a harmony with the whole.

They expect thanks for the banished rest
because their cage is shapely and secure.

In my love I pay my endless debt to thee
for what thou art.

The bottom of the pond, from its dark,
 sends up its lyrics in lilies,
 and the sun says, they are good.

Your calumny against the great is impious,
 it hurts yourself;
 against the small it is mean,
 for it hurts the victim.

The muscle that has a doubt of its wisdom
 throttles the voice that would cry.

'Mother with her ancient trees
 points to the sky in endless wonder.

My self's burden is lightened
 when I laugh at myself.

The weak can be terrible
 because he furiously tries to appear strong.

Realism boasts of its burden of sands
 and forgets its loss in the current.

I decorate with futile fancies my idle moments
and see them float away in the air
like derelict clouds with their cargo of colours
drifting from somewhere to no destination.

The Devil's wares are expensive,
God's gifts are without price.

He owns the world who knows its law,
he who feels its truth loves it.

Forests, the clouds of earth,
hold up to the sky their silence,
and clouds from above come down
in resonant showers.

The darkness of night, like pain,
is dumb,
and darkness of dawn, like peace
is silent.

Pride engraves his feathers in stones,
love hides them in flowers.

The obsequious brush curtains truth
in deference to the canvas which is narrow.

The hill in its longing for the far away sky
wishes to be like the cloud
with its endless wage of seeking.

To justify their own spilling of ink
they spell the day as night.

Profit laughs at goodness
when the good is profitable.

It is easy to make faces at the sun;
he is exposed by his own light.

History slowly smothers its truth
but hastily struggles to revive it
in the terrible penance of pain.

Betty Beauty knows to say, "Enough,"
barbarism clamours for still more.

God loves to see in me not his servant
but himself who serves all.

The morning lamp on the lamp post
mockingly challenges the sun
with the light it has borrowed from him.

I am able to love my God
because he gives me freedom to deny him.

Wealth is the burden of bigness,
wellfare the fullness of being.

Between the shores of Me and Thee
there is the loud ocean, my own surging self,
which I long to cross.

The right to possess foolishly boasts
of its right to enjoy.

The rose is a great deal more
than a blushing apology for its thorn.

To carry the burden of the instrument,
count the cost of its material,
and never to know that it is for music,
is the tragedy of life's deafness.

The mountain fire keeps hidden
the memory of its struggle with the storm
murmuring in its rustling boughs
a hymn of peace.

God honoured me with his fight
when I was rebellious;
he ignored me when I was languid,

The man proud of his sect
thinks that he has the sea
ladled into his private pond.

~~Diminished~~ Life sends up in blades of grain
its silent hymn of praise to the unnamed
light.

True end is not in the reaching ^{to} the limit
but in a completion which is limitless.

Let thy touch thrill my life's strings
and make the music thine and mine.

The inner world rounded in my life,
like a fruit matured in sun and shower,
in joy and sorrow,
will drop into the darkness of the original soil
for some further course of creation.

Form is in Matter, rhythm in Force,
meaning in the Person.

There are seekers of wisdom and seekers
of wealth,
but I seek thy company
so that I may sing.

Like the tree its leaves, I scatter my speech
on the dust.
Let my words unuttered flower in thy silence.

My faith in truth, my vision of the perfect,
help thee, Master, in thy creation.

ନିକଟତର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି,
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ।
 ନିକଟତର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ॥

The shade of my tree is for passers by,
 its fruit for the one for whom I wait.

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ।
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ॥

The fire restrained in the tree fashions flowers.
 Released from bonds, the shameless flame
 dies in barren ashes.

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ॥

The sea smites his own barren breast
 because he has no flowers to offer to the moon.

ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତିର ଶାନ୍ତି ।
 To the blind pen the hand that writes is unreal,
 its writing unmeaning.

ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ।
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ।

Too ready to blame the bad,
too reluctant to praise the good.

ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ,
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ॥

The sky sets no snare to capture the moon
it is his own freedom which binds him.

ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ॥

The light that fills the sky
seeks its limit in a dewdrop on the grass.

ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ
ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ଧର୍ମ ?

The razor blade is proud of its keenness
when it sneers at the sun.

~ ~

All the delights that I have felt
in life's fruits and flowers
let me offer to thee
at the end of the feast
in a perfect unity of love.

Some have thought deep
and explored the meaning of thy truth,
and they are great;
I have listened to catch the music of thy play
and I am glad.

The lotus offers its beauty to the heaven,
the grass its service to the earth.

The sun's Kiss mellowes the miserliness
of the green fruit clinging to its stem
into an utter surrender.

Mistakes live in the neighbourhood of truth
and therefore delude us.

Day with its glance of curiosity
makes the stars disappear.

The cloud laughed at the rainbow
saying that it was an upstart
gandy in its emptiness.

The rainbow calmly answered,
"I am as inevitable as the sun himself!"

Let me not grope in vain in the dark
but keep my mind still in the faith
that the day will break
and truth will appear in the majesty
of its simplicity.

My mind has its true union with thee,
O sky,
at the window which is mine own,
and not in the open
where thou hast thy sole Kingdom.

Vacancy in my life's flute
waits for its music
like the primal darkness
before the stars came out.

Emancipation from the bondage of the soil
is no freedom ^{from} ~~from~~ the tree.

The tapestry of life's story is woven
by the joining and breaking of the threads
of life's ties.

Those thoughts of mine that soar
free in the air
come to perch upon my songs.

My soul tonight loses itself
in the silent heart of a tree
standing alone among the whispers
of immensity.

Pearl shells cast up by the sea
on death's barren beach —

a m. o ' of creative life.

My life has its play of colours through thwarted hopes
and gains incomplete
like the reed that has its music through its gaps.

Let not my thanks to thee rob my silence
of its fuller homage.

Life's aspiration comes in the guise of a child.

The fruit that I have gained for ever
is that which has been accepted by love.

In my life's garden my wealth has been
of shadows and lights
that are never gathered and stored.

Light is young, the ancient light;
shadows are of the moment,
they are born old.

My songs are to sing that I have loved thy singing,

Men form constellations with stars that are their
own stories ~~awaiting~~
grown from the fiery mist of their passions,
power and dreams,
eddying into living spheres.

ଏକ ଏକ ସ୍ୱୟଂସାଧୁ ନାହିଁ ଏକମାତ୍ର,
ମୁହିଁ ଦେଖା ଦିଲେ ଏମିତି ଏକତା ଆସନ୍ତୁ ॥

The one without second is emptiness,
~~the~~ the other one makes it true.

ଅକ୍ଷୟରେ ଯାହା ଯଦି ଥିବା ଆଗରେ ତେ,
ଅକ୍ଷୟ ଆଗରେ ଯାହା ଥିବା ଥିବା ହେବ ।

Try to break the difference and it is multiplied.
By acknowledging it unity is gained.

ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏକ, ଆମ ସମ୍ମୁଖେ,
ଦେଖା ଦିଲେ ହେବ ସମ୍ମୁଖେ ଏକମାତ୍ର ।

The spirit of death is one, the spirit of life
is many.

When God is dead religion becomes one.

ଆତ୍ମା ଏକତା ଦେଖା ଦେଖା ହେବ,
ଆତ୍ମା ଏକତା ଦେଖା ନାନାଦିତ୍ୱ ହେବ ॥

Darkness smotheres the one into uniformity.
Light reveals the one in its multifariousness.

ହୁଏ ଦେଖାଦେଖା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନେ ସେ
ସେହି ସ୍ଥାନେ ଦେଖା, ଦେଖା ନାହିଁ ନାହିଁ ॥

Let him take note of ^{the} those
who can see the flower as a whole

ସୁନ୍ଦର ଶାନ୍ତିଲୋକୀୟ ଗୋଟି ଗୋଟି ସୁନ୍ଦର ।
ଏକ ଗୋଟି, ସାମାନ୍ୟ ବିଶେଷ ସାବ ହୁଏ ॥

If you kick the dust it troubles the air,
sprinkling of water helps you best.

ଜାଳା ଶବ୍ଦରେ ସାବ ବିଷୟ ଉନ୍ନତ
ଜାଳା ଶବ୍ଦରେ ଏକ ଅବସର କଥା ॥

ଜାଳାରେ ଶବ୍ଦରେ ସାବ ଗୋଟି ଶାନ୍ତିରେ,
ଜାଳାରେ ସାବରେ ସାବ ଅବସର କଥା ॥

ସାବ ଗୋଟି ଶାନ୍ତିରେ ସାବ ଗୋଟି ଶାନ୍ତିରେ,
ଏକ ଶାନ୍ତି ସାବ ଗୋଟି, ସାମାନ୍ୟ ଶାନ୍ତି ॥

ଏକ ଶାନ୍ତି ସାବରେ ଏକ ଶାନ୍ତି ସାବରେ
ଶାନ୍ତି "ଶାନ୍ତି ସାବରେ ସାବରେ ସାବରେ" ॥

ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ସାବରେ, ଏହି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।
ଶାନ୍ତି ସାବରେ ଶାନ୍ତି ସାବରେ ସାବରେ ॥

ଏକାକୀ କରୁଁ ଯେଉଁ ଆପଣାନ୍ତି ମନେ,
ମିଶୁନ ଚୁକ୍ତ ଯେଉଁ ମିଶୁନ ଚୁକ୍ତ ॥

ଆମେବେ ହୁଅନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ହୃଦୟ କାନ୍ଦେ ନାନ,
ଆମ ଦିଆ ନାହିଁ ତାହା ପାହା ଶୁଭକାଳ ॥

ଏମିତି ନାହିଁ ମୋର ବଡ଼ କିଛି ଧ୍ୟାନ,
ମନ ହୁଏ ଯେଉଁ ଶୁଭ କାଳେ ଶାନ୍ତ ॥

ନିଶ୍ଚୟ ପାହାରେ ଦେଖି ମୋର ଆମି ହୁଏ,
ତାହା ନାହିଁ ଶୁଭ କାଳେ ଶୁଭକାଳ ॥

ଆମେବେ ଆମେବେ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ଯଦି ହୁଏ
ନିଶ୍ଚୟ ନିଶ୍ଚୟ କାଳେ ନାହିଁ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ॥

ଆମେବେ ନାହିଁ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ଶାନ୍ତ ହୁଏ
ଆମେବେ ନାହିଁ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ॥

ହୁଏ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ଆମେବେ ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ
ଆମେବେ ଆମେବେ ନାହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ॥

ଆମେବେ ନାହିଁ ଶାନ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ନାହିଁ,
ହୁଏ ଶାନ୍ତ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆମେବେ ॥

